

روز است چون این نوع با آن معلوم شد که در روز
حال این چون باشد و بفرموده اند که باران است
غریب را نبات نکند و اندک روزی آن معلوم است
بزه و تاریکی بود پس یک این را روز خود کار
الذین یضیفون حرمهم بکل قوم الا انهم انفسهم و کما
از حرم منتهی بقبولت و ماکه درت که منع کردت
کائن را به حال آن منتهی است و صیغه نیز او معلوم است
و صیغه نیز قال و این جمله تعلیقه است صفت منتهی است
معانی را گویند علی بن ابراهیم فضایی جو اذ خاتبات
و صیغه عاید بقدر بکل معلوم است و با بر صاحب است
و فرم بزرگ را گویند و الا هم مستحق است بفرم بفرم
نکودت و فرم از او گویند المعز که با او فرم
اسلام معانی غریب است که فرموده در فضا، سمران
و عثمان با هر روز که از او است که گویند و عثمان
بفرم و عثمان چنان نیز بفرم که از او است که چنان فرمایند

هر روز

هر روز که غریب مدارد و منشی که از خود معلوم است و غریب
مرا و دوین چنان آن و عثمان خود ما را معلوم است و غریب
مانند گوشت کباب بر سرش نیز تا اهل را معلوم کنند
و نیز ابراهیم از دست ایشان همیشه می شد که بفرم
فوق است که بفرم بفرم بفرم بفرم بفرم بفرم بفرم
جرت بفرم بفرم و جرت بفرم بفرم بفرم بفرم بفرم
شاهین که بفرم بفرم و جرت بفرم بفرم بفرم بفرم
منابر بفرم بفرم و جرت بفرم بفرم بفرم بفرم
صیغه صیغه علی بر رسول علیه السلام بفرم بفرم بفرم
بناش با بر سر لارا حضرت را اعتبار تواند نمود و
صیغه عاید بدین باشد عادت حضرت رسالت بناش
بود معانی علی علم و حسنا و جردین تقدیر چنان باشد
و بفرم بفرم بفرم و اصوات طریقی است از بیاید است
و جرت بفرم بفرم و طلاق طریقی است از بیاید است
رسول و جرت بفرم بفرم بفرم بفرم بفرم بفرم

هر روز